

Kondor Katalin: Ünnep, vagy tán mégsem?

2025 június 01. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Nos, tisztelt olvasó...

„Itt van május elseje, énekszó és tánc köszöntse…” – dalolták gyermekkoromban a május elsejei felvonulásokon, a

munka ünnepén. Azok az id?k szerencsére elmúltak, fátyol rájuk, talán már nincsenek is sokan, akik a „szállj csak zeneszó, ének, / ébresszed a magyar népet!” strófával végz?d? dalt el tudnák énekelni. Arra viszont egyáltalán nem emlékeztem, mi több, az elmúlt négy héten, tehát április 30-tól a mai napig, azaz június 1-jéig egyetlen „emlékeztet?” cikket sem olvastam arról – bár ez vélhet?en az én hibám –, hogy immáron 21 esztendeje történt, hogy éppen május elsején, tehát a munka ünnepén, csatlakoztunk az Európai Unióhoz. Nem egyedül, hanem régiónk kilenc másik országával együtt. Mondhatom azt, hogy jelzésérték?nek t?nt a hallgatás. Ünnepi tirádákról, belépésünket éltet?, ujjongó megemlékezésekr?l nem hallottam, ha csak nem titokban történtek ilyesmik. Bocsánatot kérek mindenkit?l, de ha valaki megünnepelte volna a 21. évfordulót, nem tudtam volna hozzá csatlakozni. A munkát, amely nemesít, szívesen ünneplem, a szocialista id?k álságos örvendezéseit, valamint az unióhoz való csatlakozásunkat viszont nem. Ez utóbbit már csak azért sem, mert cseppet sem a munka szépségét, nemességét, az együtt gondolkodás és dolgozás értelmét jelképezi, hanem mára már vitathatatlanul a globalizmus szószólója, a mindennapos gy?lölködés és hazugság terepe. Továbbá a nemzeti, valamint az egyetemes érdekek, értékek semmibe vételének intézménye. Olyan szervezet, amely a perverzitás társadalmi elfogadottságának szükségességét hirdeti, amely sorozatosan kett?s mércével mér, s legf?bb célja egy globalizált világ létrehozása, az egyes országok szuverenitásának elvétele, lényegében a nemzetek felszámolása. Ünnepelnünk kellene ezeket az elképzeléseket? Melyekbe belefér, hogy sokmilliós migránsgettót csináljanak Magyarországból? Egyfajta lerakatot, csak azért, mert egyebek közt ezzel a világpolitikai betegséggel sem képesek megküzdeni? Avagy ünnepelni kellene a határainkat immár fegyverrel is fenyeget?, Európába igyekv?, ki tudja, milyen szándékkal érkez? illegális „bevándorlókat” – sokak szerint katonákat? T?rnünk kell, hogy polgárháborúkat akarnak kirobbantani? Mert ?k háborúpártiak? Hát menjenek el Ukrajnába, s lövöldözzenek, ha olyan bátrak!

Jó pár évvel ezel?tt egy televíziós beszélgetésben Horváth József és Földi László titkosszolgálati szakért?k, elnézést, hogy már nem emlékszem pontosan melyikük, úgy fogalmazott, hogy napjainkban az „értelem harcát” vívjuk. Nagyszer? meghatározás! A csata folyik azóta is, eredmény nem sok mutatkozik egyel?re. Értelem meg kivált nem. Már csak azért sem, mert divatba jött a világban a primitív ösztönökre épül? botrány-, és szenzációhajhászás, lásd a mostanában szervezgetett budapesti tüntetéseket, az ostoba trombitálásokkal meg egyéb magamutogató és trágár szerencsétlenekkel. Megannyi bizonyíték arra, hogy szellemi téren szinte teljes a „szédít?ipar” a világban. S ha valaki ennek nem örül, megkezd?dik ellene a boszorkányüldözés, miként azt Magyarország esetében már számos alkalommal megcselekedték. Tették ezt annak ellenére, hogy több uniós politikus is több interjúban jelentette ki, hogy „boszorkányüldözés” folyik hazánk ellen. Luca Volontè, az Európai Néppárt parlamenti frakciójának tagja fogalmazott így még 2013-ban, belépésünk 9. esztendejében, mit tesz a nem létez? véletlen, éppen a belépési évfordulónk napján, nyilván nem véletlenül. Azt is hozzáf?zte mondandójához a Magyar Nemzetnek adott interjúban, hogy „pártköt?dések és el?ítéletek alapján döntöttek Magyarországról”. Ehhez csak annyit tehetünk hozzá, hogy most is ezt teszik. Nem gondolnám tehát, hogy nekünk okunk volna harsányan megünnepelnünk csatlakozásunkat ehhez a társasághoz, még akkor sem, ha az évforduló a munka ünnepére esik.

Nos, tisztelt olvasó, a fentebb emlegetett uniós képvisel?k bizony azzal a szándékkal ücsörögnek ott az Európai Unióban, hogy – ha már a munka ünnepét emlegettük, no meg belépésünket az unióba – „megforgassák az egész világot”. Emlékeznek ugye: „Sej, szell?k, fényes szell?k, fújjátok, fújjátok, / holnapra megforgatjuk az egész világot.” Sikerült. Egy részét már sikerült. Talpáról a fejére állítani. Daloljunk még egy kicsit! „Sej, a mi lobogónkat fényes szell?k fújják, / sej, az van arra írva: Éljen a szabadság!” Így szólt valaha az egyik „f?ének”. Fényes szell?k, ha jól néztem az id?járás-jelentést, ma is lesznek állítólag, jó kirándulást mindenkinek. Ám azt azért lássuk be, hogy megforgatni a világot úgy, hogy az normálisan talpára álljon és igazi szabadságot nyújtson nekünk, még nem sikerült. Munka kellene hozzá ugyanis, tisztességes, jólétünk érdekében végzett, hazug ideológiáktól mentes munka, nem pedig háborús fenekedés. S mert ilyen nincs, hát nem is lett volna mit ünnepelni csatlakozásunk 21. évfordulóján. Sem a tisztességes munkát, sem pedig belépésünket az álságos, háborúpárti Európai Unióba.

Kondor Katalin

A szerz? újságíró

www.magyarhirlap.hu

Ajánló